

BISERIC'A SI SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in septemana: Duminec'a.

Pretulu abonamentului:	Pretulu insertiunilor:	Correspondintiele se se adreseze Redactiunei dela „BISERIC'A SI SCOL'A“ in Aradu, la institutulu pedagogicu-teologicu, era banii la secretariatulu consistoriului romanu ortodoxu din Aradu.
Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte 4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.	
„ „ „ „ jum. anu 2 „ 50 „		
Pentru Romani'a si strainetate pe anu 7 „ — „		
„ „ „ „ „ j. a. 3 „ 50 „		

Nr. 2123.

Prea onoratoru parinti protopresbiteri si inspectori scolari, onoratoru preoti si invetiatori din eparchi'a Aradului.

Apropiindu-se 1-a Septembre, diu'a in care au a se incepe prelegerile in tóte scólele nóstre confessiunali din eparchia, nu potemu intrelassá nici ocasiunea acést'a, se nu tragemu atentiunea prea onoratoru protopresbiteri, inspectori scolari, si a onoratoru preoti si invetiatori, la in semnatatea cé mare, ce o are scól'a facia de biseric'a si poporulu nostru.

Desi nu credemu se fie cineva intre noi, carele n'ar cunósce din destulu acea insemnatate mare, si n'ar observá cu durere de anima relele ce intimpina o mare parte a poporulu nostru din lips'a de invetiatura, si de si nu credemu se fie cineva intre noi, carele n'ar dori din totu sufletulu se védia pre poporulu nostru din di in di totu mai luminatu, si in urm'a luminarii sale, totu in conditiuni mai bune: totusi trebuie se intonámu si de astadata, cá celu ce voiesce a vedé implinindu-i-se asemenea dorintie, adeca, celu ce voesce a vedé pre poporulu nostru in conditiuni totu mai bune trebuie se-i inlesnésca si medilócele catra o stare mai buna, intre cari medilóce scól'a cuprinde loculu primu.

Purcediendu din asemenea convingeri este detorinti'a nóstra cea mai santa, se lucramu si se facemu totdeun'a dar mai vertosu la inceperea prelegeriloru, cá poporulu nostru se pricepa si se cunósca cât mai bine folósele scólei séu ale invetiamentulu, si cunoscendule se imbratisieze invetiatur'a tinerimei sale cu tota bunavointi'a.

Preotulu si invetiatoriulu, care va lucrá cu zelu si succesu in directiunea acést'a, este adeveratu pastoriu, respective invetiatoriu si binevoitoriu alu poporulu seu, ér celu ce ar intrelassá asemenea lucrare, nu merita numele de pastoriu si invetiatoriu.

Deci avendu in vedere ca se apropie timpul inceperii prelegeriloru, provocam si sfátuimu pre toti prea onoratii parinti protopresbiteri si inspectori de scole, pre toti onoratii preoti si invetiatori ai nostri, cá luandu in considerare lips'a ce o are poporulu, ér mai alesu tinerimea nóstra de invetiatura, avendu in vedere ca dela invetiatura si cultura este conditionatu viitoriulu poporulu, si prin poporu viitoriulu bisericei nóstre, si alu tuturoru servitoriloru bisericesci de susu pana josu, se staruésca a capacítá poporulu despre folósele cele mari ale invetiaturei, si se-lu indemne a-si trimite pruncii la scóla, din iubire catra scóla si invetiatura ér nu din temere de pedépsa.

Totu asemenea provocamu pre prea onoratii protopresbiteri si inspectori scolari, pre onoratii preoti si invetiatori, cá inceperile prelegeriloru se le faca cu solemnitatea indatinata, urmandu intru tóte pastoralei nostre dela 14 aug. 1877. Nr. 1852. Pres.

Dupa cari cu binecuventare archierésca am remasu

Aradu in 17 Augustu 1880.

Alu vostru tuturoru

de binevoitoriu:

Ioanu Metianu. m. p.

Episcopulu Aradului

Insemnatatea paganismului in istori'a revelatiunii.

Tendinta' a criticei destructive moderne, nu este puru istorica, ci dogmatica. Tractarea vietii mantuitoriului nostru I. Christosu inca nu urmareste interese istorice ori essegetice subordonate, ci scrutéza bas'a religiunii crestine din punctu de vedere istoricu, parte pentru sustinerea asiediamintelor bisericesci, parte pentru delaturarea acelora. Cuprinsulu problemelor este deci de natura istorica, inse scopulu tractarei lor e dogmaticu. Insusi D. F. Strauss ne descopere tendintiele sale cu o sinceritate ce-i serveste spre onóre: „Scopulu nostru — dice Strauss — nu este, a medilocu o istoria trecuta, ci din contra a fi intru ajutoriulu spiritului omenescu la eliberarea lui de sub jugulu credintiei deprimatorii, si cá celu mai corespundietoriu medilocu pentru realizarea acestui scopu consideru eu pre lenga filosofia, scrutarea istorica.¹⁾

Astfelu problema vietii mantuitoriului I. Christosu in stadiulu de astadi e numai lupt'a intrecredintia si necredintia, intre teismu si panteismu.

Mant. Christosu a fostu iudeu si a lucratu intre iudei. Cunoscinti'a iudaismului este deci de cei mai mare insemnatate pentru resolvirea problemelor mari teologice de astadi. Cu privire la acést'a iérasu sincerulu Strauss ne marturisesce²⁾ cá: originea crestinismului firesce nu se póte din destulu esplicá, inse se scie pré putienu de pe acelu tempu. Cá Dr. Strauss intradeveru n'a cunoscutu iudaismulu ne asiguréza, nu cutare teologu dóra preocupatu ci toemai unu scriitoriu iudeu naintea caruia si Christosulu lui Strauss apare pré idealu, anume Geiger opinéza, cá: Strauss si Renan n'ar fi cunoscutu *de felu* iudaismulu depe tempulu mantuitoriului Christosu.³⁾ Inse durere cá neci Geiger n'a cunoscutu *radicalu* iudaismulu de atunci, déca sustiene cá: M. Christosu a fostu numai unu simplu fariseu cu directiune galileana si cá nu a produsu neci o idea noua etc.⁴⁾ Estmodu se exprima si altu scriitoriu iudeu anume Grätz⁵⁾ dinpreuna cu cea mai mare parte a scriitorilor iudaici.

Alta directiune extrema sustiene, cá in doctrin'a primitiva crestinésca nu esista neci o basa iudaica. F. Ch. de Baur⁶⁾ dice, cá crestinismulu e finirea directiunii create de Socrate, astfelu, incatu desvoltarea filosofiei eline are o insemna-

tate medilocitorie. Unii sustienu, cá Crestinismulu sau desvoltatu din Essenismu, anume din impunarea iudaismului cu filosofia elina. Ba unii nu admittu neci o desvoltare filosofica — din filosofia pagana, — ci afirma, cá m. Christosu nu numai doctrin'a ci si singuratecele expresiuni le-a imprumutatu dela filosofii elini.⁷⁾

In acestu torentu de idei este necessaru mai nainte de tóte a lamuri raportulu dintre testamentulu vechiu si nou.

Incatu privesce raportulu dintre testamentulu nou si vechiu Augustinu 'lu caracteriséza cât se póte de pregnantu prin cuvintele: in Veteri Testamento Novum latet, in Novo vetus patet.⁸⁾

Altcum si insusi scriitorii testamentulu nou arata necurmatu cum se implinescu profeciile si prototipurile testamentulu vechiu in cele scrise de densii. Legatur'a dintre testamentulu nou si vechiu este atât de stricta, incátu intielegerea celui dintai este conditionata de celu din urma.

Si totusi in butulu acestei legaturi evidente dintre prototipu si implinire, eresi'a, carea amenintiá crestinismulu numai de cátu la inceputu, s'a incercatu a demustrá de antitetice partile conditionate reciprocu. Genialulu gnosticu Marcion desvólta ide'a acésta in opulu seu „antitheseis“ si-si infintiéza numai decát unu sistemu propriu. Inse de si strict'a legatura dintre testamentulu vechiu si nou e nedisputavera, si ide'a antitesei se pare curiósá, totusi este usioru esplicabila.

Cáci legatur'a nu eschide diferinti'a dintre ambele testamente. Si intr'adeveru la o asemnare este dubiosu, óre prevaléza caracterulu omogenitatii carele se estinde ca unu firu rosu preste intréga ss. scriptura, incependu dela genesa pana la apocalipsa, séu diferitul spiritu, ce caracteriséza de o parte testamentulu vechiu ér de alta parte testamentulu nou. Unele pasage din evangeliu ne revóca in memoria descrierea vietii patriarchilor din genesa. Multe in deosebi din apocalipsa ar poté fi calificate intre cartile profetice din testamentulu vechiu, ér de alta parte unele carti didactice din testamentulu vechiu sar nimeri de minune intre scripturile testamentulu nou. — Si totusi esista unu muru intre testamentulu vechiu si nou, unu ce, ce se póte mai multu simti decatu descrie.

Acést'a diferintia s'ar poté asemená in unele privintie cu desvoltarea bisericei crestine. Cáci déca vom asemená primele comunitati crestine precum le aflamu descrise in evangeliu, faptele apostolilor si in epistótele apostolice, cu biserici'a de astadi; de siguru vom afla mari diferin-

1) Das Leben Jesu für das Deutsche Volk bearbeitet Leipzig 1864. Pag. XIV.

2) l. c. pag. 165.

3) Das Judentum und seine Geschichte, Breslau 1864. pag. 159.

4) l. c. pag. 111. 153.

5) Geschichte der Juden, Leipzig 1863, 2. Aufl. 3. Bd.

6) Christentum und christliche Kirche der drei ersten Jahrhunderte 2. Ausg. 1860. pag. 11.

7) Meredith The prophet of Nazareth etc. London 1864.

8) Ouaest. in Exod. 73.

tie. Bas'a esentiala si aci este comuna si totusi in lucruri partiale sau intemplat unele stramutati.

Ce este foarte naturalu, caci in decursulu secliloru sau ivitu probleme despre cari primi crestini neci idea nu avéu; sistemulu adevuriloru cuprinse numai in germine in ss. scriptura sau organizatu si inbogatitu prin o desvoltare continua. Liturgi'a, disciplin'a si cestiunile de dreptu erau la inceputu simple si numai in germine facia de maréti'a desvoltare ulterioara. — La asemenarea primeloru comunitati crestine cu biserici'a de astadi deci ni sar presentá in unele privintie o asemine lacuna ca si la asemenarea testamentului vechiu cu celu nou déca nam fi in positi'a de a urmari din pasu in pasu tóte fasele acelei desvoltari, anume prin studinlu istoriei bisericesci.

La testamentulu vechiu si nou inse nu esista o transitiune atatu de evidenta. Caci acest'a nu sa desvoltatu din celalaltu ca o planta din semintia; si neci s'ar fi potutu desvoltá candva, se fi esistatu asiedimentulu vechiu pana in eternitate. O fapta, carea nu s'a desvoltatu successivú ci s'au efeptuitu intr'unu momentu prin vointia divina, a demarcatu lini'a dintre testamentulu vechiu si nou, dandui acestuia unu caracteru propriu, diferitu de celu alu testamentului vechiu. Acestu faptu este intruparea fiului lui Ddieu. Acest'a forméza diferinti'a fundamentala dintre ambele asiedieminte intru ajungerea scopului supremu, diferinti'a intre implinirea legii in speranti'a venirii lui Messia, si intre credinti'a neclatita in doctrin'a si person'a fiului lui Ddieu.

Aici nu póte subversá o transitiune successiva, o medilocire. Incátu privesce inse doctrin'a, in natur'a ei zace, fie aceia de ori ce cuprinsu, cá se desvólta organicu. Desvoltarea acest'a naturala nu e delaturata neci din istori'a revelatiunei. Precum in genere dispositiile supranaturali sunt formate dupa analogi'a puteriloru si organismeloru celoru naturali, astfelu au binevoitu Ddieu si revelatiunile sale a le impartasi ómeniloru, successivú, printr'o desvoltare organica. Estmodu adevururile revelate devinu totu mai chiare mai precise si in cuprinsu mai bogate.

Sén dóra cu incheierea testamentului vechiu se se fi intreruptu acest'a desvoltare organica spre a face locu altoru adevururi ne mai pomenite? Se nu fi continuatu fiulu lui Ddieu innaltierea edificiului testamentului vechiu, ci dóra se fi claditu unu edificiu nou, folosindu numai putiené petri din celu vechiu?

Neci decatu, noi vom affá o catena intre revelatiunea pregatitorie depe tempulu profetiloru — in intielesulu mai largu, — si intre implinirea acelor'a in testamentulu nou. Si acest'a medilo-

cire cade pe tempulu incorporarii poporului israiltenu in imperiulu elinu-orientalu.

In periodulu acest'a inca nu le lipséu iudeiloru carti religiose, teologice, filosofice si profane. O parte din acest'a literatura a fostu multu pretiuita de catra natiunea intréga si de catra palestinensi aprópe insirate intre cartile cele sante, ér iudeii elenisati din Egiptetu si instrainati de iudaismulu classicu, le acceprara tocmai fora siovaire intre cartile cele sante. Si aceste sunt cartile nóstre deuterocanonice, numite de protestanti apocrife.

Fóra aceste carti ar fi o lacuna in organismulu revelatiunei. Aceste suntu copci'a prin care se impreuna ambele testamente.

(Va urmá.)

C u v e n t a r e

pentru duminéc'a a XII-a dupa Rosalie.

„Mai usioru este funei corabiei se intre prin urechile acului. decatu bogatulu se intre intru imperati'a lui Ddieu“ (Mat. XIX. 24.)“

Ce judecata infricosiata! Ce cuvinte inflatorie! Bogati'a se stee intre omu si vecinic'a sa fericire! Dara atunci óre Iub. A. cine se póte mantui? Au dóra este cineva pre lume carele se nu carte agónisala? Au nu sunt averile de lipsa spre sustinerea nóstra? Au póte cineva se-si urasca trupulu seu? Apoi lasa inim'a si sentiulu si muntea pre cineva se véda pre ai sei in lipse, in seracia, in nevoi? Au nu ensusi Apostolulu argumentéza cá „celu ce nu póta grija de ai sei si mai vertosu de ai casei sale, a caditu din credinti'a si este mai reu decatu celu necredinciosu“ (I. Timot. V. 8) Si cu tóte aceste avuti'a se stee intre omu si fericirea sa eterna? Au nu se vede din aceste, cá este contradicere evidenta intre scripturi?

Nu Iubitiloru! Domnediescile scripturi nu sunt in contradicere, ci din contra sunt in cca mai deplina armonia si consonantia.

Bogatulu din evangelia, care se imbraca in porfira si in visonu si-si petrecé in tóte dilele luminatu, n'a facutu mila cu Lazaru, carele zace la usiele lui plinu de bube. flamendu si lipsitu. Celalaltu bogatu din evangelia, caruia i rodise tiériná cugetá numai la desfatarile si dulcetiele vietii. Ei amendoi au fostu osanditi. Bogati'a loru reu intrebuintiata a statu intre densii si mantuirea loru. Mai marele vamesiloru Zacheiu, inse imparte intre seraci jumetate din averea sa, resplatesce impatratu nedreptatirile ce li-a facutu si se mantuesce. Averea lui a fostu deci mijloculu prin carele s'a mantuitu. Din tóte aceste vedemu insa cá nu bogatia in sine sta intre omu si mantuirea lui, ci intrebuintiarea rea a bogatiei.

Cum se intrebuintiéza inse reu avutiile? In doue chipuri mai vertosu: 1. prin respiré, 2. prin scumpetate sén avaritia.

I

Amendoue aceste pecate urite purcedu din unulu si acelasi isvoru din egoismu, se despartu in apariutiile loru unele de altele, pentru ca mai tardiu se sfersiéscu in marea egoismului si a osandei, in iadu.

„*Si ese dile se lucrezi si se faci intru acele tôte lucrurile tale*“ dice porunc'a. In urmare a acestui preceptu Ddiescu omulu este indatoratu se lucreze mereu, ca prin munca onesta se se sustiena pre sine si pre ai sei. Elu trebuie se agonisësca ca se nu devina ateratoriu dela bunavointi'a si adese ori dela lacomi'a omeniloru si ca in nepotintiele sale se nu cada spre greutatea statului. Elu trebuie se asude mereu, ca se acopere trebuintiele si lipsele sale dilnice, cari adese, prea adese lu facu se tréca cu vederea lipsele sale sufletesci. Elu trebuie se lucre si se agonisësca ca se aiba cu ce se alerge intru ajutoriulu fratelui seu celui din nevoie si scârba. Elu trebuie se-si elupte o independintia ôrecare materiala, pentru ca cu tigna si cu folosu se-si póta cautá de nobilitarea Inimej, de mantuirea sufletului seu. Din aceste vedéti voi Iub. A. cá lucrulu si agonisirea onesta sunt pentru omu binecuventarea cea mai mare.

Dara resipitoriulu, are dënsulu ôre parte de acésta binecuventare? Implinesce elu porunc'a santa a lui Ddiu? Nu Iubitiloru! elu nu implinesce, ci calca! Elu ca si fiulu celu retacitu din evangelia si-ié partea mostenita dela parinti, averea castigata cu truda si chinu si ducenduse in tiér'a pecateloru o resipescu intru desmerdatiuni. Lucrarea lui continua se cuprinde intru asi petrece, trud'a lui intru a se resfatia la mese bogate, grij'a lui se se incungiare cu lusu, fal'a lui se resfire cu mañi pline aurulu seu, fericirea lui se-si dica di dupa di si ôra dupa ôra: „*Sufflete! ai multe bunetati adunate pentru mai multi ani, manca, bea si te desfatéza*“ (Luc. XII. 19.)

„*Vinde averile tale si le da seraciloru si vina dupá mine*“ invétia Dlu in evangeli'a de astadi. Si ce vor se dica alta aceste cuvinte, decatu: omulé! invingeti iubirea de tine, calca pre egoismulu teu si te-fa binefacetoriulu omenimei patimitoria, urmandu-mi mie pre calea virtutiloru. Dara urméza resipitoriulu acestei sante chiamari? Iubirea de sine lu opresce pre densulu se faca acést'a. Pornirile trupesci destépta intrensulu poftete. Aceste lu-arunca in bratiile placeriloru si placerile lu-predau patimiloru. Imbuibarea si beti'a, sumeti'a si necurati'a dinpreuna cu tôte cele lalte urmari ale resipirei, punu pre densulu jugulu loru greu apasatoriu si elu perdiendu demnitatea omenësca póta in rabdare acestu jugu unilitoriu si rusinosu, facendu-se robu ticalosu alu pecatului. Apoi dela unu asemene robu se mai póte asteptá ôre se aiba sentiu pentru faptele milei trupesci? Se mai póte asteptá ca unu asemene robu se pricepa si se seversësca faptele milei duhovnicesci? Sciti inse cá fara seversirea acestoru fapte mantuire nu póte se fia „*Adeveru dicu voue, ceea ce nu ati facutu unuia dintre acesti frati mai mici ai mei mie nu mi-ati facut*“ (Mat. XXV. 45.) dice Dlu.

Resipitoriulu i-a incredintiatu Ddiu unu talantu, averea, ca se negotietorësca cu densulu si se dobendësca altu talantu, mantuirea. Daru ce face elu? Inmultiesce talantulu? Au nu ca si servulu lenesiu si viclénu lu-ingrópa in pamentu, cheltuindu averea sa pre nimicuri trecetórie si nefolositorie, imbetandu-si sufletulu cu placi neertate, adormindu-si consciinti'a cu patime infioratórie, vediendu-si mantuirea pre vanitati trecetórie lumesci? Au nu se va dice si despre densulu, ce s'a disu despre slug'a vicleana si lenesia: „*Luati talantulu dela densulu . . . si pre slug'a netrebnica aruncati-o in intunereculu celu mai din afara*“ (Mat. XXV. 28. 30.)

Acést'a sörte lu va ajunge negresitu si inca

aici pre pamentu. Patim'a sa neiertata lu-va aduce la sap'a de lemn. Averea lui multu putina o voru rapi-o patimile si sigura e diu'a in carea: „*seraci'a lu va ajunge ca unu hotiu si lips'a ca unu inarmatu*“ (proverb. XXN; 34.) Elu resipitoriulu pre carele cei insotiti cu densulu lu-admirau si-i maguliau, va fi aruncatu in intunereculu celu mai din afara alu seraciei si alu lipsei. Pre elu lu-voru ocoli toti, lu voru nebagá in seama toti. Chiaru si consotii lui de odinióra lu voru parasi. Numai patim'a sa nu. Ea i va fi o tovarasia credintiósá, lu-va insoti pretutindenea, lu-va munci preste tóta viéti'a lui, ba inca va patrunde impreuna cu densulu intunereculu mormentului si va marturisi in contra lui inantea dreptului judecatoriu! Si asia se va implini intru densulu cuventulu dreptului: „*cei ce ara fara de cale si cei ce samena, doreri si — secera lorusi*“ (Iov. V. 8.) pentru cá unii ca acestia imperati'a lui Ddiu nu o voru mosceni. (Galat. V. 21)

Dara, veti intrebá voi Iub. A. ce ne privesce pre noi resipirea? Avemu noi ceva de resipitu? Nu muncimu noi ôre mereu numai ca se potemu duce o viétiá ciustita, ca se acoperimu lipsele si trebuintiele nóstre simtite si se implinimu datorintiele nóstre multe si mari? Luati-ve inase pre sama Iub. ca se nu gresiti. Nu numai bogatulu cu palate pompöse, cu capitale mari, cu mosii estinse póte fi resipitoriu, ci si seraculu, ci si cersitoriu chiar. *Tóta cheltuiéla ce nu e neincungiuratu de lipsa si intrece poterile nóstre materiali este resipire.* Acestu adeveru este recunoscutu de toti. Dara ôre urméza'i toti? Suntu crestini de aceia, cari lucréza intréga septemana in sudórea fetiei loru si paru a implini porunc'a lui Ddiu. Dar déca acesti crestini in dile de serbatori si dumineci umplu cracimile si aci risipescu totu ce au agonisitu preste septemana, pre candu póte casnicii loru ducu lipsa de tôte, — au nu sunt ei resipitori? Sunt crestini de aceia, cari lucra intinsu preste totu anulu. Dar déca densii prin usiuritate, prin nechipsuieála séu in ospetie cheltuescu aprópe intréga agonisél'a de preste anu, ce sunt ei alta decatu resipitori? Au nu lucra mam'a iubitoria necontenitu? Au nu asuda parintele di si nópte? pentru ce ôre? Ca se imbrace aceea pre fic'a sa, acest'a pre fiulu seu cu vestiminte si podóbe, cari nu se potrivescu delocu cu starea si averea loru. Si acésta nu este ôre risipire invederata si ne iertata? Au nu prin astfelu de fapte neintielepte si necrestinesci se ingusta mosiile nóstre, se strica starea nóstra materiala, se pagubescu sufletele nóstre? Pentru aceea ve sfatuescu Iubitiloru! cu Donnulu: „*Luati aminte de voi insive, ca se nu ve ingreuiati cu satiulu mancarii si cu beti'a.*“ (Luc. XXI. 34.) si intipariti aduncu in inimile si mintile vóstre adeverulu cá tóta cheltuiéla ce nu e neincungiuratu de lipsa si carea trece preste poterile materiali ale omului, este resipire, carea strica starea lui buna pre pamentu si inchide usile ceriului dinaintea lui.

Candu ne poruncesce inse Ddiu Iub. A. cá se lucramu mereu si cele agonisite se le pastramu, éra nu se le risipimu, totu deodata ne opresce se nu cademu in pecatulu opusu, in scumpete, sgârcia séu avaritia, despre ce in partea a

II

Credinti'a desiérta a popóreloru sustiene, cá comórele ingropate in pamentu, de aceea nu le potu scóte ómenii la lumina, pentru cá deavolulu sta de-

asupra lor și le pazesc. Nu vedeți voi Iub. A. în icon'a acest'a a comorelor cu deavolul pre sghâr-citul? Eca asia cum si-inchipuescu ómenii nesciuti că sta deavolul pre comór'a ingropata, asia, toc-mai asia sta avarul pre sacul seu cu bani, bucu-rosu că-ii posiede, fricosu că-ii póte pierde, lacomu se-ii inmultiasca. Insusirile unuia sunt comune si celualaltu. Deavolul e lacomu, asemene si avarul. Diavolul e insielatoriu. este si avarul. Deavolul e fara mila fatia cu victim'a sa. Fara mila este si avarul cu nenorocitul carele i cade in ghiarele sale de fiara! Are deavolul vre-unu folosu de sufletele, pre cari prin maestrile sale le trage la sine in iadu? Nici unulu. Placerea lui i este, ca se fie ale sale, ca se le pazasca. ca vedindu-le chinnindu-se, se-se nasca intrensulu de nou poff'a de a vená altele. Asia si avarul. Doband'a ce o are densulu din averile sale, consta intru aceea, ca se le posieda, ca se le vada, ca semtiendu-le lacomi'a ne-saturata se atitia de nou poff'a intrensulu de a cautá modu si mijlóce spre a le inmulti si totu in-multindu-le, se nu se mai sature de ele precum nu se mai satura marea de apele ce se revarsa intrens'a, pre cum nu se mai satura iadulu de jertfele ce le inghite!

Iubitiloru! multu adeveru cuprindu insine cu-vintele: scumpulu multu perde. Elu perde tóta ór'a, totu minutulu, tóta secund'a din viéti'a sa. Si-pierde ensasi viéti'a. Fiindu uniculu scopu alu vietii sale adunarea averii, gramadirea bogatiiloru preste bo-gatii si comoriloru preste comori, elu nu da pace sufletului, nu repausu trnplului seu. Elu lucra, oste-nesce, trudesce ca se puna preste olalta metalele reci si mórte pre cari le numesce comori. Ca se-si ajunga scopulu elu 'si detrage hran'a de lipsa, beu-tur'a de lipsa, imbracamintea de lipsa. Astfelu pre langa tóte tesaurile sale elu este pururea seracu. pu-rurea flamendu si setosu si golu. Mai seracu decatu argatulu ce lucra cu diu'a la altulu. Mai flamendu decatu cersitoriulu, ce manca cu dulce mil'a primita. Mai golu decatu orfanulu ce privesce cu bucuria la vestmintele, ce le porta din darulu altuia. „Singuru e si nu are pre nime, chiaru fiu seu frate nu are si to-tusi munc'a lui nu are sfiřitu si ochiulu lui nu se satura de avutia“ (Eceles. IV. 8.)

Da elu nu are pre nime! Soti'a e o roba, fiulu unu stráinu, carele i cheltuesce averea, fratele seu unu dusimanu deca nu trage inhamatu la carulu la-comiei sale, omulu, unu obiectu bunu nmai de es-ploatatu. Asia lacomulu nu are nimicu santu pre lume. Legaturile cele mai gingasie si scumpe nu esista pentru densulu. Totu mijloculu i este iertatu numai se-i aduca dobanda. Chiar insielatiunea si ce-laiulu furtulu si tradarea sunt mijlóce de cari nu se inspaimanta, cându e vorb'a de castigu! Poffiti esem-ple lubitiloru ca se ve convingeti despre acest'a? Esemple aveti destule in viéti'a de tóte dilele. Cu tóte aceste ve voi aduce unulu inainte, decatu care mai ingrozitoriu abia va potea aretá istori'a altulu. Iuda este acestu esemplu. Pre densulu l'a alesu Mânt. nostru dintre multi si la ridicatu la demnitatea de Apostolu. Dintre apostoli éراسi l'a alesu si i-a incre-dintiatu cass'a comuna „cá-ci punga avé si ce se punea intrens'a portá“ (Ioan. XII. 6.) dice evangeli'a. Si to-tusi ce face acestu invetiachelu si Apostolu?

Elu vinde, tradeaza pre invetiatoriulu si Dom-nulu pentru treidieci de argintu. Vedeti ce face la-comi'a! Ea stinge totu sentiulu de mila si compati-mire, dreptu si dreptate, de onestitate si fidelitate

din inim'a omului, si-lu face mai crudu decatu tigrul mai lasiu decatu hien'a, lu face se sugrume, se tradeze, se ucida, se restignésca pentru nisce mi-serabili de treidieci de arginti! Mai multu inca! Déca ar avé potere avarulu ar incercá ca si odi-nióra satan'a se restórne pre oelu Atotupoternicu de pre tronulu marirei, nu inse ca se sieda ensusi pre acestu tron, ci ca se-lu pota despoia de podóbele sale pretiósé! Si nenorocitul! elu cade ca si satan'a ca unu fulgeru din ceriu! Elu perde increderea si stim'a, perde dragostea ómeniloru. Toti lu ocolescu, toti lu despretiuescu, toti lu-osândescu. In decursulu intregi sale vietii este parasitu si neibitu si candu lu scotu afara la odihn'a vecinica, nu se vérsa nici o lacrima pre urm'a lui. Chiaru moscenitorii se im-partu ridiendu in comorile lui, in acele comori, cari nu i-au adusu nici o bucuria, nici o placere, nici unu folosu, nici o binecuventare, ci truda si necasuri. lipse si griji. „Asia e celu ce-si stringe lui-isi comóra si in Ddiu nu se imbogatiesce“ (Luc. XII. 21.) cá-ci „celu ce aduna din sufletulu seu, altora aduna si in bunetatile lui altii se voru desfatá“ (Sirach XIII. 4.)

Asia li merge lacomiloru aici pre pamentu. Dara óre ceriulu avé-va mila de acesti nenorociti. de acesti bogati seraci, de acesti capitalisti lipsiti de tóte? Ah! elu nu va avé, ci ii va osindi pentru totudeuna pre veci „ca-ci va avé judecata fara de mila óre celu ce nu face mila“ (Iacob. II. 13.) si éراسi „lacomii nu voru mosteni imperati'a lui Ddiu“ (I Corint. VI. 10.) dice scriptur'a.

Patinei acestei cumplite vedemu ca slujescu multi ómeni din lume. Că-ci óre nu lacomi'a lu sta-panesce pre acel'a, carele detrage tóte cele de lipsa casniciloru sei numai ca se inmultiasca averea? Au nu e acel'a unu scumpu fara de mila, carele are tóte de prisořu si totusi trece rece pre langa suferintiele deaprópelui lipsitu? Nu e unu avaru acel'a, carele asupresce pre veduve si trage venitulú putinú alu orfauului seracu, carele ocolesce legea ca se-si faca venituri, carele se lauda ca ajuta pre deaprópele lip-situ si din nevoia, dara cu usur'a i rapesce mosi'a? Da! bogatulu acel'a, carele alunga cu vorbe aspre pre nevoiasiu dela sine, este totu asia de lacomu, cá si seraculu, carele in modu telharescu 'si insusiesce lucruri streine. Negotioriulu acel'a carele insiela pre cumperatoriulu e totu asia de avaru ca si agronomulu carele iubesce mesur'a mica. Ei toti sunt scumpi si lacomi si avari. Ei toti nu voru mosceni imperati'a lui Ddiu. Pentru aceea Iubitiloru! ve indemnu eu cuvintele Dlui: „Vedeti si ve feriti de lacomia“ (Luc. XII. 15.) si ve dicu cu Apostolulu: „lacomia nici se nu se numésca intre voi“ (Efes. V. 3.)

Din tóte cele pana aci dise ati potutu vedea Iub. A. cum stau bogatiile intre omu si fericirea lui vecinica. Resipindu noi averile nóstre ne osân-dimu. Legandu-ne prea tare sufletulu de ele si tie-nendu de uniculu scopu alu vietii nóstre agonisirea lor, imperati'a ceriului se inchide de antea nóstra. Se alegemu deci calea de mijlocu. Se nu ne facemu pre-teni din mamonulu nedreptatii! Se lucramu adeca in sudórea fetii nóstre, ca se castigamu averi din cari se acoperimu lipsele nóstre dilnice familiari. Dara se lucramu si pentru sufletele nóstre. Se intindemu ajutoriulu nostru celorlu lipsiti si seraci, ca asia ne vomu face comóra in ceriu si nu mai asia mantuirea nóstra cu ajutoriulu lui Ddiu, carele póte tóte va fi sigura, ceea ce fia! fia! Amin.

E s t r a s u

din statutele „Asociatiunii nationale in Aradu pentru cultur'a poporului romanu.“

§. 1. Scopulu societății preste totu e cultur'a nationala a poporului romanu; éra mai alesu inaintarea literaturii romane si a culturii sociale prin cetire si conversare, cu delaturarea tuturor disputeloru politice. Spre scopulu acest'a societatea va avé:

a) a dá ajutoriu de bani séu altfelu de ajutoriu ori remuneratiune materiala studentiloru, si preste totu teneriloru romani mai seraci, carii ambla in institutele de invetiatura, séu si altcum se pregatescu pe orice cariera científica, artistica, industriala, de negociatoria, séu economica; asia si invetiatoriloru elementariu romani, carii in chiamarea loru se trudescu cu sporin de lauda; si autoriloru romani, carii au lipsa de ajutorintia; nu altmintrea din timpu in timpu a intinde ajutorintia scóleloru elementarie, care sunt in lipsa de carti si de alte unelt scolastice; éra invetiaceiloru buni a dá premie;

b) din productele literaturii romane, mai alesu din foile periodice si din gazete, precum si din alte opuri scientifice, a compune o biblioteca spre folosulu membriloru societatii, si prin acést'a a mediloci: ca iubitorii de literatura incai din bibliotec'a asociatiunii se póta cunósce si folosi unele opuri literarie mai mari sumptuóse, cari prin singuratici nu se prea potu castigá;

c) a instruí o localitate buna pentru tienerea siedintieloru si pentru asiedierea bibliotecii asociatiunii, cum si spre acela scopu: ca acolo membrii asociatiunii, pentru folosirea producteloru literarie atinse sub b) si pentru inaintarea culturii sociale prin conversare, dupa ordulu casei, in tóta di se se póta luá parte in cetire, in jocuri de schak, de biliardu, si in altfelu de petreceri culte sociale.

d) a fi cu luare aminte la pasii si opurile acestora, carii se trudescu pe langa cultur'a natiunii romane, éra mai alesu pe campulu literaturii: a conlucrá spre esirea opuriloru literarie si artistice romane, prin acoperirea speseloru editurei, prin defigerea premiiloru, si prin comendarea acelor'a; apoi in acesta modu a deservi de unu factoru alu naintarii culturii nationale romane.

§. 2. Societatea va portá acést'a anumire: „Asociatiunea nationala in Aradu pentru cultur'a poporului romanu.“

§. 3. Loculu de siedintia alu asociatiunii e orasiulu Aradu.

§. 4. Membrii societatii, afara de cei subscrisi, carii de odata sunt fondatorii acestei societati, potu fi toti acei cetatieni din Austria, carii au versta deplina, dorescu cultur'a poporului romanu, au portare morala nepatata, si spre inaintarea scopuriloru societatii voru oferí pe trei ani o suma annala celu putienu de doi florini, la ce si fondatorii se legatuescu.

§. 5. Fiescecare membru alu societatii in adunarea generala are votu decisivu; póte face motiuni, care se tienu de scopulu si lucrarea societatii: póte comendá membri noi; póte fi alesu de presiedinte, vicepresiedinte séu notariu alu adunarii generale, si de membru alu directiunii, póte cercetá localitatea societatii pelanga observarea ordulu casei, si acolo póte luá parte in cetire séu in alte petreceri sociale; din contra: e d-toriu a conlucra, in cât uumai se póte, spre inaintarea scopuriloru societatii; a implini

credintiosu insarcinarile date dela adunare si prin elu primite; éra mai alesu jumetate din sum'a annala spre scopulu societatii oferata, la inceputulu fiescecarui semestru a depune nainte.

§. 9. Directiunea e detóre la capetulu fiescecaruia anu a dá reportu la adunarea generala despre manipularea trebiloru societatii; éra deosebi si despre starea socotiloru purtate despre perceptiuni si spese cumu si despre starea fondulu instructu alu societatii.

§. 13. Membrii, carii ar fi moralicesce patati, nu altu cum carii ar lucrá in contr'a scopulu societatii, si cari nu aru implini indetoririle asuprasi primite. — prin directiune, cu invoirea alor doue parti de trei din numerulu membriloru directiunii se voru sterge din rendulu membriloru societatii, fara ca aceia se póta pretinde a li se întórce sumele de bani platite in casad'a societatii.

D i v e r s e.

* **Limb'a magiara in biserica.** Ni se scrie cá la aniversarea naserii. Maj. Sale in biserica din Halmagiu s'a cantatu o strofa din imnu in limb'a magiara si un'a in cea romana, ce au provocatu o iritatiune mare. Din partene asceptamu desluciri dela locurile competente.

* **Societatea pentru fondu de teatru romanu.** Adunarea genelala a Societatii pentru fondu de teatru romanu, conformu conelusulu adusu in adunarea geneala din anulu trecut, se va tiené in orasiulu Sibiu la 19 si 20 Septembrie a. c. st. n.u cu urmatórea

P R O G R A M A :

Di'u'a prima, 19 Septembrie.

1. Presiedintele va deschide adunarea la 10 óre inainte de miediadi, in localitatea ce va fi destinata pentru siedintiele adunarii generale. 2. Dupa deschidere se voru alege doi secretari ad hoc. 3. Se va alege o comissiune de 5 membri, la care se voru inscria acei onorab. domni, cari voru voi a deveni membrii Societatii, dandu oferte in bani séu in obligatiuni conformu statuteloru, precum si pentru a primi tacese dela membri de pana acum. 4. Secretariulu Societatii va dá cetire raportulu comitetulu despre lucrarile acestuia dela ultim'a adunare generala, si se va luá conlucru asupra raportulu. 5. Cassariulu Societatii va ceti raportulu despre starea cassei si peste totu despre membrii si averea totala a Societatii. 6. Se va alege o comissiune de 5 membri pentru cercetarea raportulu cassariulu. 7. Se va alege o comissiune de 2 membri, la care se voru arata propunerile, ce s'ar face spre inaintarea scopulu Societatii. 8. Se voru tiene discursuri corespundietórie scopulu Societatii si aretate mai antaiu comitetulu centralu. 9. Presiedintele va inchide siedinti'a.

Di'u'a a doi'a, 20 Septembrie.

1. Deschidendu siedinti'a presiedintele, se va ceti si verificá processulu verbalu alu siedintiei trecute. 2. Comissiunea alésa pentru inscriere de membri si primire de tacese si oferte, va face raportulu seu si se va luá conclusiunea necesaria. 3. Comissiunea alésa pentru esaminerea raportulu cassariulu va reportá despre acést'a si se va luá conclusiune asupra raportulu. 4. Comissiunea alésa pentru propuneru, va reportá despre aceste si se voru luá conclusiunile necesarie. 5. Se va decide loculu si timpulu adunarii generale viitóre. 6. se va alege o comissiune pentru verificarea procesulu verbalu alu siedintiei. 7. Presiedintele va inchide adunarea. Budapest'a 21 Au-

gustu 1880. In numele comitetulu Iosifu Vulcann secretaru. V. Babesiu v.-presiedinte.

Nro. 126
1880.

Dela Presidiulu Reuniunei invetiatoriloru
rom. gr. or. din dieces'a Caransebesiului.

Convocare!

Pe basa §-lui 17. din statutele Reuniunii invetiatoriloru rom. gr. or. din dieces'a Caransebesiului, si conformu decisiunii adunarii generale din anulu 1879. de sub Nro. prot. 40, prin acésta se convocá adunarea generala a acestei Reuniuni, care se va tiené in Oraviti'a montana la 21 Septembrie (3 Octombree) a. c., si dilele urmatórie.

La acést'a adunare se invita cu tóta onórea toti membrii ordinari, fundatori, ajutatori si onorari ai Reuniunei, precum si toti iubitorii de inaintarea scóleloru, a invetiamentulu si a culturai poporului nostru romanu, observându cá toti membrii Reuniunii, precum si celelalte onorabile persóne, cari voescu a participa la amintita adunare, se potu folosi de cunoscutulu favoru de caletorie pe liniile *Orsiova, Bazias, Timisiór'a, Bocsia, Vojtek*, carele se cuprinde in aceea, cá cu unu biletu întregu de clasa III se póte caletori pe clasa II, ér cu jumetate de biletu clasa II, se póte calatoripe clasa III, tour si retour.

De favorulu acést'a se potu folosi toti participantii, cari se voru presenta la statiunile de pe liniile amintite, cu carta de legitimare, subscrisa de acestu presidiu, care pentru membrii ordinari, fundatori si ajutatori se tramitu si se punu la dispozitiunea presiedintiloru respectiveloru despartieminte ale Reuniunei. Toti ceilalti participantii se binevoésca a se insinua la subsemnatulu presidiu celu multu pana in 16/28 Septembér a. c. pentru de a li se pote tramite carta de legitimare pentru caletorie, ér in privinti'a corteleloru atát membrii Reuniunii cât si ceilalti individi, se binevoésca a se adresa catra M. On. D. *Josif Novac*, invetiatoriu gr. or. in Oraviti'a montana si presiedintele despartimentulu Oraviti.

In fine se observa, cá programa adunarii se va publica ulteriominte.

Bocsi'a montana in 14/26 Augustu 1880.

Stefanu Antonescu m. p.
presiedintele Reuniunei.

Joane Marcu m. p.
notariu.

Concurse.

Pentru deplinirea statiunei invetiatoresci la scól'a II din opidulu *Capolnasiu*, — inspectoratulu Birchisiului protopresviteratulu Lipovii — se deschide concursu *pana la 31 Augustu a. c.*, candu va fi si alegerea.

Emolumintele suntu: I. in bani gata 357 fl. 50. II. pentru conferintie 10 fl. III. pentru scripturistica 10 fl. IV. Cortelu liberu. V. Gradina de legume de 1 jugeru. VI. 40 m. c. de lemne din care ase incaldi si scól'a.

Recurentii voru avia ase presenta in una dumineca séu serbatóre la biserica de ase face cunoscuti cu poporulu, si asi arató desteritatea in cantare, cei cu clase gimnasiale voru fi preferiti — petitiunile se voru substerne inspectorelui de scóle per: *Kápolnás* in Bacamezeu.

Capolnasiu 31 juliu 1880.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu: **Laurentiu Barzu** inspectoru de scóle.

Conformu decisului Venerab. Cons. gr. or. ara. danu dtto. 15/17 septembrie an. tr. nr. 1867/427 scol. pentru deplinirea postulu invetiatorescu de a III cl. la scólele normali tractuali din *Halmagiu* se escrie concursu cu terminulu *de alegere 20 Septembrie a. c.*

Emoluminte annuali: 500 fl. v. a. salariu si 40 fl. v. a. pentru lemne, care suma se solvesce in rate decursive.

Aspirantii la acestu postu sunt avisati, recursele ínstruate in sensulu statutulu organicu, si cu testimoniu, ca au absolvatu cu succesu bunu celu putinu 4 clase gimnasiali, ale adresa Comitetalu protopresbiteralu, si a le trimite subscrisulu pana la 19 Septembrie a. c.

Halmagiu, 16 augustu, 1880.

Ioanu Groza m. p.
protopopu si inspectoru scol.

Pentru deplinirea definitiva a statiuniloru invetiatoresci din protopresviteratulu Halmagiului:

1. *Vati'a oe josu* cu emoluminte annuali: 250 fl. v. a. 5 orgii de lemne, quartiru si gradina; *diu'a de alegere 15 sept.*

2. *Lazuri* cu emoluminte annuali: 200 fl. v. a. 5 orgii de lemne, quartiru si gradina; *diu'a alegerei 16 septembrie.*

3. *Acíu'a* cu emoluminte annuali: 300 fl. v. a. 5 orgii de lemne, quartiru si gradina; *diu'a de alegere 17. septembrie.*

4. *Dumbrav'a* cu emoluminte annuali: 200 fl. v. a. 5 orgii de lemne, quartiru si gradina; *diu'a alegerei 18 septembrie.*

Doritorii de a ocupá ver uuulu din aceste posturi sunt avisati recursele ínstruate in sensulu statutulu organicu ale adresá comitetulu parochialu respectivu si ale trimite subscrisulu pana la diu'a alegerei.

In contielegere cu respectivele comitete parochiale.

Ioanu Groza m. p.
protopópu si inspec. scol.

In urm'a decisului venerabilulu Consistoriu eparchialu gr. or. Aranú din 23. Iuniu a. c. Nr. 546. B. pentru deplinirea vacantei parochii *Rontó* din protopresbiteratulu Oradi-mari se publica concursu cu terminu *pe 21. Septemvre 1880. st. v.*

Emolumintele suntu 1/2. sesiune pamentu aratoriu, dela 72. case cate una vica-mesura de grau, stolele indatinate, quartiru liberu cu 3. chilii, gradina de legume, dela tóta casa una di de lucru; doritori de a recurge au se se arete in fatia locului íntru una dumineca séu serbatore, si recursele sale se le substérna protopresbiterulu concerninte Simeonu Bica in Oradea-mare — Nagy-Várad.

Ronto 17. Augustu 1880.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Simeonu Bica** protop. Oradii-mari.

Se escrie concursu pentru deplinirea vacantulu protopresviteratu alu *Borosineului* pe langa dotatiunea urmatóre:

I

din protopresviteratu

a) dela fiecare parochu, administratoru parochialu si capelanu cu capelania sistemisata câte unu cubulu de cucurudiu sfarmatu:

b) dela fiacare cununia câte 2 fl. v. a. pentru siedula:

c) pausial pentru cancelari'a protopopésca pana la 200 fl. pe langa substernerea socotelei la sinodulu protopopescu.

II

dela parochi'a din Borosineu

a) Un'a sesiune de pamentu parochialu in natura, din 32 de jugere.

b) birul preotiescu dela 130 de case dupa usulu de pana acuma.

c) Venitele stolare din acést'a parochia.

Recurintii au sè produca documinte autentice, cà pe langa sciintiele teologice posedu si cele juridice sèu barem filosofice, ori optu clase giinnasiale, si cà suntu bine meritati pe terenulu bisericescu conformu §-lui 3 din regulamentul pentru deplinirea protopopiateloru.

Terminulu pentru insinuarea recurseloru se defige pe 17 septembrie 1880, fiindu aceste, adresate comitetulu protopopescu al Borosineului a se tramite Comisariulu consistorialu Iosifu Goldislu protosinocelu episcopescu in Aradu; cand apoi in duminec'a din 21 septemvrie st. v. la 10 óre a. m. membrii Comitetulu protopopescu intranti la Borosineu voru censurá recursele intrate.

Datu in Borossebesiu la 10 Augustu 1880.

Comitetulu protopopescu.

In contielegere cu mine: **Josifu Goldislu** m. p. Comisariu Consistorialu.

Pentru deplinirea statiunei invetiatoresci din *Zimbru* in inspectoratulu Jenopoliei (Borosineu) cu terminulu de alegere pe 14 Septemvrie a. c. st. v.

Salariulu 157 fl. 50 cr. v. a. 5 cubule de gran, 5 de cucurusu, 12 orgii de lemne, din care este a se incaldi si scola, cuartiru cu gradina.

Dela recurenti se cere se produca testimoniu de preparandie, de calificatiune, si se aiba cunoscintia limbei magiare, apoi pona la dioa alegerii in vre-o dumineca ori serbatoare, sè se prezenteze la s. Biserica de acolo, ca se si arate desteritatea in cantarile bisericesci si tipicu.

Recursele adresate comitetulu parochialu se voru trimite pona la 7 Septemvrie a. c. st. v. inspectorului scolariu Nicolau Beldea in Borosineu care e si posta ultima, cele mai terdiu intrate nu se voru lua in consideratiune.

Zimbru 9 Augustu 1880.

Comitetulu parochialu

Cu scirea mea.: **Nicolau Beldea** insp. scol.

Pentru statiunea invetiatorésca gr. or. din comun'a *Ravn'a* inspectoratulu Jenopoliei, cottulu Aradu se escrie concursu cu terminulu de alegere pe 21 septemvrie a. c. st. v.

Emolumintele suntu: 70 fl. v. a. 5 cubule de grâu, 5 cubule de cucurudiu, 1 si $\frac{1}{2}$ jugeru pamentu aratoriu, 8 orgii de lemne din care este a se incaldi si scóla, cuartiru cu gradina de semenatu.

Doritorii de a ocupá acéstá statiune sunt avisati recursele lor instruite in sensulu statutulu organicu si adresate comitetulu parochialu, celu multu, pana

la 15 septemvrie a. c. st. v. ale trimite inspectorulu de scóle Nicolau Beldea in Borosineu, care este si posta ultima. Recursele intrate dupa acestu terminu nu se voru lua in consideratiune.

Ravn'a 14 aug. 1880.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Nicolau Beldea** m. p. inspectoriu.

Devenindu postulu invetiatorescu din *Pustinislu* in vacantia, prin acést'a se escrie concursu pre acelu postu cu terminulu de alegere pe 7 septembrie st. v.

Emolumintele suntu:

1. In bani gata 105 fl. v. a.
2. 50. meti grâu
3. 1 maja clisa
4. $\frac{1}{2}$ maje sare
5. 12 punti lumini
6. pentru macinatura 12 fl. v. a.
7. 2 stangini de lemne
8. 8 stangini de paie din care se va incaldi si scól'a

9. jumetate din venitul pomiloru si a pómeloru din scól'a de pomaritu

10. pentru visitarea mortului 30 cr. dela ingropatiuni unde va fi poftitu 20 cr

Reflectantii la acestu postu au a-si adresá recursele catra comitetulu parochialu din Pustinislu prin Dlu inspectore scolariu. Iosifu Gradinariu per Vinga in Secsány.

Pustinislu la 2 Augustu 1880.

Comitetulu parochialu

In contielegere cu mine: **Josifu Gradinariu** m. p. inspec.

Publicatiuni de licitatiune minuenda.

Prin dispositiunea V. Consistoriu aradanu dto 28 faur a. c. Nr. 450—849: epit. la biserica din *Pe ca-rom.* concedinduse aurirea noulu iconostasu (templa), vapsirea straneloru si a scauneloru, spre acestu scopu in 10 Septem: a. c. la 10 óre a. m. se va tiene licitatiune minuenda in scól'a de langa biserica; pretiulu de strigare e 2600 fl. Licitantii se indatoréza la depunerea vadiulu de 10% Condituunile de licitatiune se potu vedé la oficiulu parochialu din locu.

Pesc'a-rom. 16 Aug. 1880.

Teodoru Dragoslu

presedintele comitetulu

Pentru acoperirea Bisericii rom. gr. or. cu sindila, ér a turnulu cu plevu, repararea si varuirea interna si esterna, se escrie concursu de licitatiune minuenda, carea se va tienea la 31 augustu v. (12 septemb n.) 1880 la 11 óre a. m.

Pretiulu esclamarii este: 1775. fl. v. a.

Doritorii de a intreprinde acést'a lucrare sunt avisati a se presentá la cas'a bisericii rom. gr. ort. din *Simandu* protopresviteratulu Chisineului, provediuti cu vadiu de 10%, ér preliminarulu — si pana atunci — se póte vedea la oficiulu parochialu.

Simandu la 9/21. Augustu 1880.

Massimilianu Leucutia m. p. **Ioanu Voluntiru** m. p.
presed. com. paroch. not. com. paroch.